

ଭିସ୍ମୟର - ୨୦୧୮

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରକା

ଦ୍ଵାରଶୟୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ନିଜ ସୂଚନ ସୃଷ୍ଟିରେ " ଶିଶିରେ ସୂଚନ ସମ୍ଭାର" –

ଶୀତ ବଶେଷାଙ୍କ କୁ ଅଳଂକୃତ କରଇଛନ୍ତି :

କାକିରଗୁମ୍ଫା
ସାବିତ୍ରୀ ପୁରୋହିତ

ଶୀତ ଆସେ
ଭବାନୀ ଚରଣ ମିଶ୍ର

ଶୀତ ଆସିଲେ
ସୁଧରାଜ ରାଉତ

ଶୀତ ରତ୍ନରେ ଗ୍ରାମୀଣ
ଦୃଶ୍ୟ ଚିତ୍ରପଟ
ଅମିକା ସ୍ଵାଇଁ

ଅପସରି ଶୀତ
କେ .ନିର୍ମଳ

"ଶୀତ"ର ଦୁଇଟି ଷ୍ଟେର
ରତିକାନ୍ତ ଦୁବେ

ଶୀତନିଦ୍ରାରେ ଶୀତ
ପ୍ରତିଭା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ

ତୁମେ ଆସିଲେ ହିଁ...
ସୁବାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା

ଶୀତ ଆସିଲା ପରେ
ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ଆ' ଶୀତ ଶୀତେଇ ଯା'
ଡକ୍ଟର ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ କର

ଶୀତ ଓ ପରବ
ପ୍ରଭାତ କୁମାର ନାୟକ

ଶୀତ
କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ସେଠୀ

ଶୀତ
ମାନସ ପଣ୍ଡା

ଆସିଲା ଶୀତ
ସୁଷମା ପରିଜା

ରମ୍ୟ ଶିଶିର
ଶୁଭେନ୍ଦୁ ସାହୁ

ଶୀତ
ପ୍ରବାସିନୀ ହୋତା

ଶୀତ ଆସେ .
ଧୀରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ପ୍ରଧାନ

ସର୍ଗିଫୁଲ
ଦୀପକ କୁମାର ଦେ

ଶୀତ
ଡମ୍ବୁରଧର ବାଗ

ହାତ ଥରା ଶୀତ
ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ମଞ୍ଜରୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ଶୀତ ପାଇଁ ପଦେ
ବିଦେଶୀ ଭଞ୍ଜ

ଗାଁ ବୁଢ଼ୀମା' ର ଶୀତ
ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ

ଶୀତ ଯାଇଥିଲା
ମନୋରମା ମିଶ୍ର

ମୋ ପିଲାଦିନ ଶୀତ
ବାଉରୀବନ୍ଧୁ ଲେଙ୍କା

ଅଳସେଇ ଶୀତ
ବୀଣାପାଣି ରାଏଗୁରୁ

ଶୀତ ଆସିଛି
ଜୟଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

କାକିରିଗୁମ୍ଫା

ସାବିତ୍ରୀ ପୁରୋହିତ

ସେଦିନ ବାଲକୋନି ରେ....
 ତା' କପ୍ ରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଉ ଦେଉ
 ଫୋନ୍ ରେ ତୁମକୁ କହିଲି
 ଶୀତକୁ ନେଇ କିଛି କୁହ ନା
 ତମେ କହିଲ
 ଶୀତ କ'ଣ ମୋ' କଥା ଶୁଣିବ ?
 ଏବେ ତ ଶୀତ ଆକ୍ରାନ୍ତ....
 ହକି ପଡ଼ିଆରେ....ହକି ଫେଉର୍ ରେ.... ॥

ହେଃ....ଜାଣିଛ ନା....
 ଶୀତ ଗୌଣ ହେଇଯାଏ ରାଜଧାନୀ ରେ
 ଶୀତ ଦେଖିବାର ଅଛି ଯଦି...
 କାକିରିଗୁମ୍ଫା ଘାଟି ଯାଅ
 ଅଳସୀ ପୁଲ...ଅଳସୀ ପାହାଡ଼
 ଅଳସୀ ଦିନ ...ଅଳସୀ ରାତି
 ପାହାଡ଼ି ଝିଅର ଅଳସୀ ଛାତି
 କାକିରିଗୁମ୍ଫା ଷ୍ଟେସନ ପାଖରେ
 ଶୀତ ଏବେ ନିଆଁ ପୋଉଁଛି...
 ବାଦାମ ବିକୁଛି ॥

ଭାରି ପ୍ରଗଳ୍ଭ ତୁମେ ସତରେ
 ଶୀତ କଥା କହୁ କହୁ କହିଲ....
 ଗୋଟେ ଗୁଡ଼ ନିଉଜ୍ ଶୁଣିବ ?
 ନା....ମୋତରୁ ନୁହେଁ
 କାକିରିଗୁମ୍ଫା...କାକିରିଗୁମ୍ଫା...
 ଓଃ...ହଉ ଶୁଣ
 ଶାନ୍ତ ପ୍ରଶସ୍ତ ଉପତ୍ୟକା
 ଆଖି ପାଇବନି
 ଅଳସୀ ପୁଲ...କାକର ବୁନ୍ଦା
 ଅଙ୍କାବଙ୍କା ରେଳ ଧାରଣା
 କହୁଣୀ ଖୋସାରେ ଜଙ୍ଗଲୀ ପୁଲ
 ଆଖିରେ ବହଳେ ଲାଜ....
 ଅଣ୍ଟା ଭଙ୍ଗା ଛୁମୁକ୍ ଛୁମୁକ୍ ଚାଲି ॥
 ଆଜିକାଲି ତୁମେ ଖୁବ୍ ବ୍ୟସ୍ତ ବୋଧେ
 ତମ ସହ ତମ ଫୋନ୍ ବି
 ହ୍ୟାଲୋ...ହ୍ୟାଲୋ...ହ୍ୟାଲୋ...
 ଅଧାରେ କଟିଲା
 ଶୀତ କଥା ବି ଅଧା ରହିଲା
 ମନ କହୁଥିଲା ଶୁଣିବାକୁ
 କାକିରିଗୁମ୍ଫା...କାକିରିଗୁମ୍ଫା..

ସମ୍ବଲପୁର

ସୂଚନା ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା

ଦୂରଶ୍ରୀ
ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ ରତ୍ନରେ ଗ୍ରାମୀଣ ଦୃଶ୍ୟ ଚିତ୍ରପଟ ଅମିକା ସ୍ଵାଇଁ

ବରଷକୁ ଆସେ ଆମ ଷଡ଼ ରତ୍ନ
ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି
ଖରା, ବର୍ଷା, ଶୀତ କାକର ମଳୟ
ସାଥେ ଆଣିଥାଏ ଧରି ।୧।

ଯାଇଛି ଶରତ ହେମନ୍ତ କୁ ଧରି
ଶୀତ ଯେ ଆସିଛି ଫେରି
ସୋରିଷ ଓ ଗେଣ୍ଡୁ ଫୁଲର ସମ୍ଭାର
ଫଳ ଆଣିଅଛି ଧରି ।୨।

ଶୀତ ର ଗ୍ରାମୀଣ ଦୃଶ୍ୟ ଚିତ୍ର ପଟ
ଲାଗେ ଭାରି ମନୋରମ
ଦେଖିଲେ ଆଖିରେ ଲାଖି ଯାଏ ମନ
ସୁନ୍ଦର ତା' ରୂପ ରମ୍ୟ ।୩।

ଶୀତ ଯେତେବେଳେ ଦେଖାଏ ତା ରଙ୍ଗ
ଧରି ଧରି ଚାଲେ ମଣିଷ
ପାଟି ଠକ ଠକ ବାଜୁଥାଏ ଦାନ୍ତ
ଖୋଜେ ଗରମ ପରଶ ।୪।

ହାତ ଭଙ୍ଗା ଶୀତେ ସମସ୍ତେ ଥରନ୍ତି
ଧନୀ ରୁ ଗରୀବ ଯାଏ
ଗରୀବ ପାଖରେ ନ ଥାଏ ରେଜେଇ
କଳ୍ପା ଘୋଡ଼ି ହୋଇ ଶୁଏ ।୫।

ଶୀତ ଦେଇ ଥାଏ ଅନେକ ଆନନ୍ଦ
ଦିଏ ସେ ମଧୁର କଷ୍ଟ
ଶୀତ ରେ ଥରିଣ ସ୍ନାନ କରିବାକୁ
ପିଲାଏ ହୁଅନ୍ତି ଦୁଷ୍ଟ ।୬।

ଖରା ପୋହୁଁବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହୁଏ ଭାରି
ପାଟିରେ ପକାଇ ମୁଢ଼ି
ସୂର୍ଯ୍ୟ ର କୋମଳ ତାପର ଝାସ ରେ
ବସିଥାନ୍ତି ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ।୭।

ଖରା ର ତେଜରେ ତେଜୀୟାନ୍ ହୋଇ
ପିଲା କରନ୍ତିନି ମଠ
ଧାନ ଗଦା ମୂଳେ ସଉପ ପକାଇ
ପଢୁଥାନ୍ତି ସିଏ ପାଠ ।୮।

କୋଳରେ ଧରିଣ ଶିଶୁର ମାଆ ଟି
ମାଖୁ ଥାଏ ତେଲ ବସି
କଅଁଳ ଶିଶୁର ଦରୋଟି ହସରେ
ମାଆ ମନ ହୁଏ ଖୁସି ।୯।

ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କଅଁଳ ରଶ୍ମିର ତାପରେ
ଉଷ୍ମ କରନ୍ତି ପାଣି
ତେଲ ମାଖୁ ସାରି ପିଲାଙ୍କୁ ସେଥିରେ
ଗାଧୋଇ ଦିଅନ୍ତି ଆଣି ।୧୦।

" ଶିଶିରେ ସୂଜନ ସମ୍ଭାର "

ଓଢ଼ଣା ତଳରେ ନବ ବିବାହିତା
ଯାଉ ଥାଏ ଥୁରି ଥୁରି
ପୋଖରୀ ରେ ଢୁବ ମାରି ସେ ଆସିବ
ସରମରେ ଥରି ଥରି ।୧୧।

ଘର ଭୁଆସୁଣୀ ରୁଲି ମୁଣ୍ଡେ ମିଳି
ନିଆଁ ପୋହୁଁ ଥାନ୍ତି ହସି
ଗପ ସପ କରି ମଜା କରୁଥାନ୍ତି
କୁଙ୍କୁରି କାଙ୍କୁରି ବସି ।୧୨।

ଶୀତରେ ଥରିଣ ଘରର ଘରଣୀ
ଦାଣ୍ଡେ ଆଙ୍କେ ଝୋଟି ଚିତା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀ ଆସିବେ ତା ଘର
ହେବ ସେ ଜଗତ ଜିତା ।୧୩।

ଶୀତ ରେ ଥରିଣ ଯାଏ ଚାଷୀ ଭାଇ
ଦାଆ ଓ କୋଦାଳ ଧରି
ପରିବା ଫସଲ ଆଣିବ ଘରକୁ
ହରଷେ ଅମଳ କରି ।୧୪।

ଧାନ କାଟି ଆଣି ଖଳାରେ ସାଇତି
ଥାକ ଥାକ ଗଦା ମାରି
ମେରୀ ମୂଳରେ ସେ ବେଙ୍ଗଳା ପକାଇ
ଅମାରେ ରଖିବ ଭରି ।୧୫।

କାମରୁ ଫେରିଣ ଚାଷୀ ଭାଇ ଚିଏ
ପଖାଳ କଂସାଏ ଧରି
ଖାଇ ଥାଏ ବସି ହରଷିତ ମନେ
ଖରାକୁ ସେ ପିଠି କରି ।୧୬।

ଏହି ପରି ଶୀତ ଦିନର ବର୍ଷୁନା
ଅସରନ୍ତି ଅସୁମାରି
ସବୁ ତ ବଖାଣି ହେବ ନାହିଁ ଏଠି
ହୃଦୟେ ରଖୁଛି ଧରି ।୧୭।

ଆଗ କାଳ ଶୀତ ଆଗ କାଳ କଥା
ଧୀରେ ଯାଉଛି ହଜି
ତଥାପି ସେ ସବୁ ଅନୁଭବ ଅଛି
ମିଳେ ଚିକେ ଚିକେ ଆଜି ।୧୮।

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୯୭୭୭୫୯୯୨୯୫

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସ୍‌ବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିବା

ଦୂରଶ୍ରୀ
ପଞ୍ଚା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତନିଦ୍ରାରେ ଶୀତ

ପ୍ରତିଭା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ

କୁମାର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ସକାଳ,
 ଉଷାକାଳ ବିତିବା ଆଗରୁ
 ମୁଣ୍ଡଧୋଇ ଗାଧୋଇବାକୁ ହେବ
 ଚେକି ଦେବାକୁ ହେବ ଅର୍କଙ୍କୁ ଆଞ୍ଜୁଳି
 ନହେଲେ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ
 ବୁଢ଼ା ବର ପାଇବାର ଦୁଃଖ,
 ଏମିତି ତର ଦେଖାଇ, କୁମାରୀ ଦିନରେ
 ଆଇ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଥିଲା,
 ଅନ୍ଧିମ ଆଶ୍ୱିନ ରାତିର ଶେଷ ପ୍ରହର ନିଦ ।
 ହାଲୁକା ଶୀତରେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଥିଲା
 ମଥା ଉପରେ ବାଲୁତିଏ ପାଣି ।
 କେଶ ସହ ଧୋଇ ଯାଉଥିଲା
 ହଳଦୀମଖା ଦେହର ବଳକା ହଳଦୀ ତକା ।

କାର୍ତ୍ତିକ ମାସଟା ସାରା
 ସକାଳ ଗୁଡ଼ାକ ଖୁବ ରଙ୍ଗୀନ ରଙ୍ଗୀନ,
 ଅଗଣା ଚଉଁରା ପାଖେ
 ନାନାବର୍ଣ୍ଣ ମୁରୁଜରେ ଅନେକ କାହାଣୀ ।
 ଗୁଡ଼ ମଖା ଗଜାମୁଗ ସାଙ୍ଗେ ଫଳମୂଳ ଭୋଗ,
 ରାଜି ଦାମୋଦରଙ୍କ ଠୁ ବେଶୀ
 ହେଉଥିଲା ମୋ ଲୋଭର ପାଉଣୀ ।
 କାକର ବତୁରା ମୁରୁଜ ଗାର
 ନରମ ଖରାରେ ଢେର ବେଶୀ ଝଲସୁ ଥିଲା
 ଆଜିର ଏ ବାଲି ମିଶା ନକଲି ରଙ୍ଗଠୁ ।

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିବା

ଦୂରଶ୍ରୀ
ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୃତ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି

ମାସକ ଧର୍ମକୁ ପୂଣ୍ୟ ର ପାଉଣା କରି
ଦିଅଁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତଳା ଦେଇ ବଦଳ
କଲାବେଳେ
ପାପ ଫାଙ୍କିବାର ସେ ସୁଯୋଗ ଉପରେ
ଭାରିପଡ଼େ ହେମନ୍ତ ହେମାଳ,
ଗୁଣା ଚଦର ଭିତରେ ଲୁଚି
ପୁହାଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଶୀତ ସକାଳ।

ଚିତାଲାଗି ଅମାସିଆ ବେଳେ
ବୁଣିଥିବା ତଳି ଗୁଡ଼ାକୁ କାଟି କାଟି
ଗଛ ସବୁ ଏବେ ବେଶ ଝଙ୍କାଳିଆ,
କିଆରି ସାରା ଭରିଯାଇଛି
ନାଲି, ହଳଦିଆ, ସୋରିଷ ରଙ୍ଗର
କୁଞ୍ଚିକୁଞ୍ଚିକା, ଥୋପା ଆଉ ଏକପତ୍ରି ଗେଣ୍ଡୁ।

ମଗୁଣୁର ଜାଡ଼ ରେ ବି ଦେହଥରେ
ତଥାପି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆବାହନ ପାଇଁ
ଓଡ଼ିଆଣୀ କେତେ ଯତ୍ନ କରେ।
ଶିଖୁଥିଲି ଝୋଟିଦେବା ମାଟି ଅଗଣା ରେ
ଏବେ ପିଠଉ ଗାର ଚାଣେ ମାର୍ବଲ ଛାତିରେ।

ପୁଷ ହେଉ କି ମାଘ
ଶୀତ ସେବେ ଆସୁଥିଲା ବାଘ ପରି
ହେଲେ ନେଉନଥିଲା ଜୀବନ।
ସାତସିଆଁ କଛା ଅବା ତୁଳା ର ରେଜେଇ
ପ୍ରହରୀ ହୋଇ ଜଗୁଥିଲେ ବାଟ ।
ସେ ଉଷ୍ମତା ଦେବାକୁ ବିଫଳ
ଆଜିର ହିଟର ଆଉ ଦାମିକା କମ୍ପଳ।

ମାଣବସା, ବାଟଓଷା, ଭଲି କେତେ ପର୍ବ
ପିଠାପଣା, ବଣ୍ଟା ବଣ୍ଟି, ଦିଆନିଆ ଭାବ
ଯୋଡ଼ୁଥିଲା ସମାଜକୁ ନିଆରା ଢଙ୍ଗରେ
ପ୍ରାରୁର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଭବ ମିଳୁଥିଲା ଅଭାବରେ।

ଆଜି କିନ୍ତୁ ଜାଣିହୁଏନି
କେବେ ଆସେ ହେମନ୍ତ,
ପୁଣି କେବେ ପ୍ରବେଶ ହୁଏ ହିମକାଳ,
ଶୀତ ଆଉ ରତ୍ନ ଚିଏ ନୁହେଁ
ପିଠାପଣା ଅବା ପର୍ବପର୍ବାଣି ର,
ଶୀତ ଏବେ ଶତ୍ରୁ ସାଜେ
ବାସହରା ଦୁଃଖୀ ଦରିଦ୍ରର,
ଅଳସୁଆ କରେ ଦାମିକା ଜୀବନ,
ଶୀତ ଖାଲି ରତ୍ନଚିଏ ବଣଭୋଜିର,
ନାନା ଜାତି କ୍ରିମ, ଲୋଶନ ଆଉ
ହରରଙ୍ଗୀ ଶୀତ ବସନର।

ଶୀତ କେମିତି ହଜିଯାଇଛି
ଥୁଣ୍ଡା ପୃଥିବୀର ନୁଖୁରା ପିଠିରେ।
ପାରୁଛ ଯଦି କିଛି ଗଛ ଲଗା,
ହୁଏତ ଫେରି ଆସିବ ସେ ରତ୍ନ
ତାର ଅନ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଭଉଣୀ କୁ ନେଇ.....

କଟକ

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ଆ' ଶୀତ ଶୀତେଇ ଯା'

ଡକ୍ଟର ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ କର

ଆ' ଶୀତ ଧରା ଶୀତେଇ ଯା'
ଆମରି ମେଳରେ ବଡ଼ ମଉଜରେ
ପୁଷ ମାଘ ଦୁଇ ବିତେଇ ଯା' ॥ ୧ ॥

ହେମାଳ ପବନ ବୁହେଇ ଯା'
ରବି ଫସଲର ରତ୍ନ ବୋଲି ଇଏ
ଚାଷୀ କାନେ କାନେ କୁହେଇ ଯା' ॥ ୨ ॥

ଦେହେ ଶୀତଲୁଗା ଜଡେଇ ଯା'
ସକାଳକୁ ନିତି ଘାସର ପିଠିରେ
କାକର ମୁକୁତା ଝଡେଇ ଯା' ॥ ୩ ॥

ଦାନ୍ତରେ ଦାନ୍ତକୁ ଠୁକେଇ ଯା'
କିଆ ଗୋହିରୀରେ ବିଲୁଆନନାକୁ
ହୁକେ ହୋଓ ହୋଓ ଭୁକେଇ ଯା' ॥ ୪ ॥

ବଗିଚାରେ ଗେଣ୍ଡୁ ଫୁଟେଇ ଯା'
ଶିଗଡ଼ରେ ଲଦି ବିଡ଼ା ବିଡ଼ା ହଳା
କ୍ଷେତରୁ ଖଳାକୁ ଉଠେଇ ଯା' ॥ ୫ ॥

ଦିନକୁ ସହଳ ଢଳେଇ ଯା'
ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀଙ୍କର ନିଆଁ ପୁଆଁ ଲାଗି
ଗାଆଁ ଦାଣ୍ଡେ ଧୁନି ଜଳେଇ ଯା' ॥ ୬ ॥

ନଡ଼ିଆତେଲକୁ ବସେଇ ଯା'
ନାନା ଜାତି ନୂଆ ପନିପରିବାରେ
ପାଳକୂଳ ସବୁ ହସେଇ ଯା' ॥ ୭ ॥

ଆ' ଶୀତ ଧରା ଶୀତେଇ ଯା'
ହସରେ ଖୁସିରେ ଆମ ଦୁନିଆରେ
ଦିନ ସବୁ ତୋର ବିତେଇ ଯା' ॥ ୮ ॥

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରକା

ଦ୍ଵିରଶାୟୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ

ମାନସ ପଣ୍ଡା

ଶୀତ ଶୋଇଅଛି ସ୍ଵପ୍ନ ସଦାରେ ଶିଶିରର ଶେଯ ପାରି,
ସାରାରାତି ଏଇ ସିରି ସିରି ଶୀତ କାହାକୁ ଯେ ହୁଏ ଝୁରି ।
କୁଆଁରୀ କଇଁର କଅଁଳ ଓଠକୁ ଶୀତ ବୋଧେ ପାଏ ଭଲ ,
ପାଖୁଡାକୁ ତା'ର ପାହାଡ଼ି କାକର ଦେଖ କରିଅଛି ଗେହ୍ଲ ।

ଶୀତର ଛାତିରେ ସକାଳ ବେଳକୁ ଖରା ଖେଳେ ଲୁଚକାଳି ,
ଗୋଧୂଳି ଶେଷରେ ଗୀତ ଗାଇଗାଇ ଶୀତ ଲଗାଏ ଗହଳି ।
ସାରା ଦିନ ରହେ ଉଦାସୀ ଉଦାସୀ ରତିମୟ କରେ ରାତି ,
ଜହ୍ନରୁ ଜୋଛନା ଚୋରାଇ ପୁଟାଏ ଓଠରେ ହସର ମୋତି ।

ରାତିର ବୟସ ଯେତେ ବହୁଥାଏ ଶୀତ ସେତେ ଆନ ମନା ,
ଖୋଜୁଥାଏ ବୋଧେ ଶିଶିର ଶେଯରେ ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନୟନା ।
ହେମାଳ ହାଟରେ ହଜିଯାଇଛି କି ପୁରୁଣା ତା' ପ୍ରିୟତମା ,
ଅବା ସେ କାହାର କୁଳ ବଧୂ ସାଜି ବୋଲାଉଛି ଅନୁପମା ।

ଶୀତ ମୋ' ପାଇଁ ନୁହେଁ ରତୁଟିଏ ପ୍ରେମିକ ସେ ନିଶାଚର ,
କାକର କାଳିରେ ଲେଖେ ସେ କବିତା ସାୟେରୀ ସେ ଚିତ୍ରକର ।

ଭଦ୍ରକ ,ଓଡ଼ିଶା

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରକା

ଦ୍ଵିରଶାୟୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ

ପ୍ରବାସିନୀ ହୋତା

ନୁହେଁ କି ଏ ଶୀତ କୁଆଁରୀ ମନର ଲାଜୁକୀ ଅଭିସ୍ଵାଚିଏ
କୁହୁକ-କୁହୁତି-ଓଡ଼ଶାର ତଳେ ଯିଏ ମୁହଁ ଛପା ଦିଏ
ଅଳସ ପଶକୁ ଖତାଉଥାଏ ଯେ ସୁନା ଧାନ କିଆରୀରେ
ବିଦାସ ଝିଅ ସେ ବୋହୂ ହୋଇ ଆସେ ଅଶିଶ ଭୋଲ ବାଜିଲେ ॥

ବାଲ୍ୟ ସ୍ମୃତି ଯେତେ ଛାଡ଼ିଆସେ ଶୀତ ଘାସ ପତରର ଦେହେ
ଏକାକିନୀ ହୋଇଯିବାର ବ୍ୟଥାକୁ ଭାଳେ କାକରର ଲୁହେ
ନିଝୁମ ରାତିର ନିଶ୍ଚିତ ପହରେ ବିଲ,ବନ, ଉପତ୍ୟକା
କିଛି ତ ଗୋଟାଏ ଖୋଜି ବୁଲୁଥାଏ ଶୀତ ନିତି ଏକା ଏକା ॥

ଉଦାସୀ ସଞ୍ଜରେ ଅସ୍ତ ସବିତାର ବିରହ ବେଦନା ଶୀତ
ରାତି ସାରା କେଉଁ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ତର କରୁଣ-ରାଗିଣୀ-ଗୀତ
ପାହାଡ଼ି ପହରେ ସ୍ଵପ୍ନେ ଦେଖେ ମୁହଁ ଶୀତର ବିବର୍ଣ୍ଣ କାୟା
ଗାତୁ ଗାଡ଼ତର ହେଉଥାଏ ଯାର ଉଦାସୀ-ଅଳସୀ-ଛାୟା ॥

ରତୁଟିଏ ଖାଲି ଅଟେ କି ଏ ଶୀତ ଅବା କେଉଁ ଆହ୍ୱାନ
ନୀରବ-ଅଦ୍ଵେଷା, ବିପୁଳ-ଜିଜ୍ଞାସା ଅଥବା ଚିର-ସନ୍ଦାନ ??

ବରଗଡ଼

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା

ଦ୍ଵିରଶ୍ଵରୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୂଜକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ

ଶ୍ରୀ ତମ୍ବୁରୁଧର ବାଗ

ଶୀତ ବହୁତ ଭଲ ପାଏ
ଲଙ୍ଗଳା ପୁଚ୍ଛୁଳା ଦେହକୁ ..

ଭଲ ପାଏ ଚମ ଧୁଡ଼ୁ ଧୁଡ଼ୁ ଧୋବ ପୁରୁ ପୁରୁ
ପାଟିଲା ମୁଣ୍ଡା ବୁଢ଼ାକୁ ବୁଢ଼ାକୁ..
ରାତ୍ରି ର ନିର୍ଜନ ପ୍ରହରେ କ୍ଷେତ ଖଳାରେ
ଶୋଇ ମାଟି ସହ ମାଟି ହୋଇ
ମୁଣ୍ଡର ଝାଳକୁ ତୁଣ୍ଡରେ ମାରି
ଦୁନିଆକୁ ଦି ମୁଠା ଦାନା ଯୋଗାଉଥିବା
ସରଳ ନୀରିହ ସେଇ ଚାଷୀ ଭାଇକୁ ।
ଖୁବ ଭଲ ପାଏ
ପୁଣି ପୁର ପାଥରେ ଶୋଉଥିବା ମଣିଷକୁ
ଝଟିଝୁଆ ଗରିବକୁ
ପେଟ ପାଇଁ ବେସାହାରା ହୋଇ
ହାତ ପାଟି ଭିକ ମାଗୁଥିବା
ସେହି ମଣିଷକୁ ...।

ଭଙ୍ଗା ଘରେ ଦପ୍ ଦପ୍ ହେଉଥିବା
ଡିବିରି ଜଳେଇ ଅର୍ଦ୍ଧ ନିଦ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ
କଡ଼ ଲେଉଟାଇ ଶୋଇବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରି ବିଫଳ ହୋଇ
ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଅନଳ ଶିଖାକୁ
ଜଗି ବସିଥିବା ମଣିଷକୁ ।

କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ
ପୁଣି ଭଲ ପାଏ....
ଏହି ଶୀତ ସେହି ମାନଙ୍କୁ

ଥୁରୁ ଥୁରେଇବାକୁ
ସେମାନଙ୍କ ଦେହକୁ ଫଟାଇ
ଓଠକୁ ଫଟାଇ ଲାଲ୍ ଗରଗର
ରକ୍ତ ବୁହାଇବାକୁ।

ବେଳେ ବେଳେ ଖୁବ ଭଲ ପାଏ ...
ଖୁସି ହୁଏ ସେହି ମାନଙ୍କୁ
ଯମରାଜ ସହ ମୁଲାକାତ କରେଇବାକୁ
ହେଲେ ଭଲ ପାଏନି ବୋଧେ ବିଲକୁଲ୍ ବି
ସେହି ଧଳା କୁର୍ତ୍ତା ପିନ୍ଧୁଥିବା
ସ୍ଵେଚ୍ଚର ଜାକେଟ୍ ମଫଲର୍
ଲଗେଇ ପିଜା ବରଗର୍
ଚାଉମିନ୍ ଖାଉଥିବା ମଣିଷକୁ
ଦୁଇ ମହଲା ତିନି ମହଲା କୋଠାରେ
ରହି ଚାରି ଚକିଆରେ
ବିନ୍ଦାସ୍ ବୁଲୁଥିବା ମଣିଷକୁ
ଚଢ଼େଇ ଭଳି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିବା
ବହୁ ରୁପିଆକୁ ।

କିନ୍ତୁ ଭଲ ପାଏ....
ଏଇ ଶୀତ ସେ ଲଙ୍ଗଳା ପୁଚ୍ଛୁଳା ଦେହକୁ
ତଙ୍ଗର ତଳେ ବସା ବାନ୍ଧି
ମହୁଲ ଚାହା କେନ୍ଦୁ
ମାଣ୍ଡିଆ ପେଜ ଖାଇ
ସଲପ ରସ ପିଉ ଥିବା
ସରଳ ନୀରିହ ବିଚରା ମଣିଷକୁ ॥

ଚପ୍ରିଆ, ଗୋଲାମୁଣ୍ଡା , କଳାହାଣ୍ଡି ,ଦୂରଭାଷ -୯୧୭୮୨୨୫୭୭୪

ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସ୍‌ବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼କା

ଦ୍ଵିରଶ୍ଵରୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଗାଁ ବୁଢ଼ୀମା'ର ଶୀତ

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ

ଶୀତ ଆସିଅଛି ଗାଆଁକୁ ମୋହର
ନୁଆଁଣିଆ ଚାଳଘରେ
ସକାଳ ହୋଇଲେ ସେହି ଘରେ ବସି
ବିଚରା ବୁଢ଼ୀଟା ଥରେ ।

ଥରି ଥରି ଚାଲେ କେତେ ସେ କଷ୍ଟରେ
ବଙ୍କୁଳୀ ବାଡ଼ିକୁ ଧରି
ତୁଲିର ମୁଣ୍ଡରେ ପିଉଅଛି ବସି
ନାଲିଆ ଚାହାକୁ କରି ।

ଧୂଆଁ ପରି ସତେ ସକାଳ କୁହୁଡ଼ି
ଅଗଣାକୁ ତାର ଆସେ
କାକରର ଚୋପା ଗଛର ପତ୍ରରୁ
ଟିପ୍ ଟିପ୍ ହୋଇ ଖସେ ।

ସକାଳ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଗରମ ପରଶ
ଟିକିଏ ପାଇବା ପାଇଁ
ଅଗଣାକୁ ଯାଇ ବସୁଅଛି ସିଏ
ପୁରୁବ ଦିଗକୁ ଚାହିଁ ।

ହାତ ଗୋଡ଼ ତାର କାଳୁଆ ମାରୁଛି
ବାଜିଲେ ଟିକିଏ ପାଣି
ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଗଲେ ଘରେ ସେ ରହୁଛି
ତାଟିର କବାଟ ଟାଣି ।

ନିଆ ପୁହୁଁ ଅଛି କେବେ କେବେ ସିଏ
ନିଜ ଅଗଣାରେ ବସି
ହଳଦୀ ରଙ୍ଗର ମାଳ ମାଳ ଗେଣ୍ଡୁ
ଦେଉଛି ସେଇଠି ହସି ।

ଖାଇ ପାରୁନାହିଁ ଶାନ୍ତିରେ ଗଣ୍ଡାଏ
ପାଟି ମରିଯାଏ ଖନୀ
ସତେକି ଯେମିତି ଶୀତ ଆସି ତାକୁ
କରୁଅଛି ହିନୀମାନି ।

ବାଡ଼ିରେ ଦେଖି ଧାନେଇ ଲଙ୍କାକୁ
ହେଉଅଛି ତାର ଲୋଭ
ହେଲେ ବାଜିଗଲେ ପାଟିରେ ଟିକିଏ
ଜଳି ଯାଉଅଛି ଜିଭ ।

ଛିଣ୍ଡା କମ୍ପଳରେ ଦେହ ତା ଢାଙ୍କୁଛି
ପୁରୁଣା ହେଁସରେ ଶୋଇ
ଶୀତ ଗା ଯେମିତି ଆସିଛି ତାପାଇଁ
ଯମର ଡାକରା ନେଇ ।

ପ୍ରୀତିପୁର,ଯାଜପୁର ।

" ଶିଶିରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସମ୍ଭାର "

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରକା

ଦ୍ଵାରଶାୟୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଅଳସେଇ ଶୀତ

ବୀଣାପାଣି ରାଏଗୁରୁ

ସାକ୍ଷାତ୍ତ୍ଵ ର ସାମୁଦ୍ରିକ ସୀମା ସମୟର ଅତି ସାମ୍ନା ସାମ୍ନି ପାରିହୋଇ ହେମନ୍ତ ଶିଖର ସୁନ୍ଦରୀ ସେ ଅଳସେଇ ଶୀତ, ଆସେ ଧାଇଁ ମେଘର ମୋଡ଼ରୁ, ବିନ୍ଦାସରେ ଗାଇ ଝୁମି ଝୁମି ବିବର୍ଣ୍ଣା ସେ ବିରହିଣୀ ମେଘ ଭୁଲିବସେ ନିଜ ପଥ ପାଂଥ

କେତେ ମ୍ଳାନ ଅମ୍ଳାନ ଆଖିରେ ଭରା ଭରା ସ୍ଵପ୍ନିଳ ଧରିତ୍ରୀ ସତେ ଅବା ସ୍ମୃତି ଶତଜନ୍ମା କଳ୍ପନାରେ କଳପାଏ ଧରା, ତୋଫାଜହ୍ନ ପଣତ ଛାଇରେ ଛପିଯାଏ ରୂପଲଗ୍ନା ରାତି ଶୀତପ୍ରୀତି ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ଭୃତା ପୁଲେ ପୁଲେ ଜୀବନ ନିଆରା।।

ଆରପଟେ ଅଭୃତ ଅରଣ୍ୟ ଥର ଥର କମ୍ପିତ ପୃଥିବୀ ଅପେକ୍ଷାରେ ଫେରନ୍ତା ପକ୍ଷୀର, କ୍ଷଣ କ୍ଷଣ ନୀଡ଼ ନିରୁଦ୍ଦିଷ୍ଟ , ଜୁହୁବୁହୁ ମୁଷ୍ଟା ମଗୁଣ୍ଡର ଅହରହ ଭାରି ଅନୁଭବୀ ରୁତୁ ରୁତୁ ଶୀତ ଶରାହତ, ଲେଖିବସେ ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ।।

ଶୋଇ ଶୋଇ ନିରୋଳା ନିଦରେ,କରି ମୁହୁର୍ତ୍ତ କୁ ମହ ମହ, ଅନ୍ଧକାରେ ତଳାସେ ଆଲୋକ ନଥିବାରେ ଥିବାର ପ୍ରତିତୀ, ଗାଏ ଶୀତ ଜୀବନ ର ଗୀତ ପ୍ରାଣେ ଭରି ପ୍ରାଣ ଅହରହ, କେବେ ପୁଣି ଫେରିବ ଫଗୁଣ ହେ ମୋର ସମୟ ମତେ କହ।।

ତରିତୋ, କିଶୋର ନଗର,କଟକ-,୭୫୪୧୩୧

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରକା

ଦ୍ଵାରଶାୟୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୂଜକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ ଆସେ

ଭବାନୀ ଚରଣ ମିଶ୍ର

ଶୀତ ଆସେ..
 ମୋ ପ୍ରିୟାର ଅଳସୀ ଆଖିରେ..।
 ଅସରନ୍ତି କାମନାର ଜାଲ ବୁଣା
 ଦୁଃସ୍ଵ ଜଉ ଘରେ..॥
 ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ସଞ୍ଜ ସେଇ
 ବହଳ ଅନ୍ଧାରେ ..।
 ବୁକୁ ଥରା କୋହ ଭରା
 ତାର ସେଇ
 ଖର ନିଶ୍ଵାସରେ..॥
 ନିଛାଟିଆ ଅଧାରାତି
 ସପନର ଜହ୍ନ ପୁଣି
 ସପନରେ ହଜିଗଲା ପରେ..।
 ଝରକା ଫାଙ୍କରେ
 ପାହାନ୍ତା କୁହୁଡ଼ି ବୋଲା
 କାକରଟା ସିର୍ ସିର୍
 ଦେହେ ଯେବେ ଶିହରଣ ଭରେ..।
 ଉଦାସ ମନରେ
 ଅକୁହା ସେ
 ବିନିଦ୍ର ଦହନ ରାତ୍ରି
 ପାହେ ଯେବେ ଧୀରେ ..॥
 ପ୍ରତୀକ୍ଷା କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ରେ ଶେଷ କରି
 ପ୍ରିୟା ଯେବେ ଝୁରେ..।

ଝର ଝର ଝରେ ଯେବେ
 ଛଳ ଛଳ ନୟନରୁ ଧାରେ..॥
 ଥର ଥର କମ୍ପିତ ଅଧରେ..।
 ମିଳନର ସ୍ମୃତି ସବୁ
 ବିରହ କୋହରେ ଥରେ
 ଜଳିଗଲା ପରେ..।
 ବିକ୍ଷିପ୍ତ କଞ୍ଜଳ ଧାର
 ଛଳ ଛଳ ଭସା
 କଳା ଭଅଁର ଆଖିରେ..।
 ଇସ୍ କହି ଓଠକୁ ତା ଛୁଇଁ ଦେବା
 ସ୍ମୃତି ଝରି ଲିଭିଯିବା ପରେ..॥
 ଭାବନାର ବୁକୁଫଟା
 ବରଫ ଅତଡା ଯେବେ
 ହୃଦୟକୁ ଚାପେ ଧୀରେ ଧୀରେ..॥
 ବସନ୍ତ ଟା ଧୋକା ଦେଇ
 ଫେରିଗଲା ପରେ..।
 ସ୍ମୃତି ସବୁ ଶ୍ରୀବଣରେ ଭିଜି ଯେବେ
 ଆଖି ତଳୁ ଝରେ..॥
 ଜୀବନ ଠୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଟା
 ଦୀର୍ଘ ବୋଲି
 ଜଣାଗଲା ପରେ..।
 ଶୀତ ଆସେ..
 ମୋ ପ୍ରିୟାର ଅଳସୀ ଆଖିରେ..।

ବ୍ରହ୍ମପୁର, ମୋହନା (ଗଜପତି)
 ମୋବାଇଲ: ୯୪୩୮୮୧୮୭୭୩୯

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକା

ଦ୍ଵିରଶାୟୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଅପସରି ଶୀତ

କେ.ନିର୍ମଳ

ଫଗୁଣ ଦେଇଛି ନୀଳ ଲଫାପା ଚେ
ତୁମ ପାଇଁ ଚିକେ ଦେଖ,
ସ୍ମୃତି ଆକାଶରେ ବୁକୁଫଟା ଶୀତ
ଏହି ତୁମ ରୂପ ରେଖା ।

ଅଳପ ଦିନରେ ଛାଡ଼ିଯାଅ କାହିଁ
ଖୋଜୁଥାଏ ମଳୟରେ,
ଦୁଃଖ ଲାଗେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ
ପାହାଡ଼ିଆ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ।

ତୁମ ବିନା ସତେ ଅଧୁରା ଲାଗିବ
ଗରମ ପବନ ଦେଲେ,
କଥା ଦିଅ ମୋତେ ଛାଡ଼ିଯିବ ନାହିଁ
ଯେତେ ଝଡ଼ ଆସୁଥିଲେ ।

କଛା,କମ୍ବଳକୁ ନିଜର କରିଛି
କେବଳ ତୁମରି ପାଇଁ,
ତୁମ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣରେ ହଜିଯାଏ ସତେ
ଅଲିଭା ସ୍ଵପ୍ନରେ ମୁହିଁ ।

ଭଦ୍ରକ, ବାସୁଦେବପୁର(ଜଗନ୍ନାଥ)
ମୋବାଇଲ:- ୯୫୬୬୧୧୩୬୦୭

ତୁମେ ଆସିଲେ ହିଁ...

ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା(ଓ .ଇ .ଏସ)

ତୁମେ ଆସିଲେ ହିଁ ..

ଲାଜେଇ ଲାଜେଇ ଯାଏ ଏ ଧରଣୀ ,
ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଜକୁ ଭାଙ୍ଗିଦିଏ
ସନ୍ତପଣେ ଚାଣିଦେଇ ପାହାନ୍ତିଆ
ସୋରିଷ ପୁଲର ସୁନେଲି ଓଜଣୀ...

ଶୀତ ତୁମେ ଆସିଲେ ହିଁ
ଏ ବସୁଧା ତାର ଆହ୍ଲାଦିତା
ବାସକ ସଜାର କୁଆଁରୀ ମନରେ
ତୁମ୍ଭ ଚାପ୍ ହସିଦିଏ
ନୀଳ କଇଁ ଲାଜୁକି ଓଠରେ ,
କଣେଇ କଣେଇ ଚାହେଁ
ବାଦଲ ଫାଙ୍କରେ ଲୁଚି ଲୁଚି
ଦେଖୁଥିବା ରୂପେଲି ଜହ୍ନକୁ ,
ଧରି ରଖେ ଜୋଛନାକୁ ଶିଶିର ବିନ୍ଦୁରେ ।

ତୁମେ ଆସିଲେ ହିଁ
ତୁମର ଏ ପ୍ରୀତିସିନ୍ଧୁ , ବିମୁଗ୍ଧା ନାୟିକା
ବାରମ୍ବାର ବେଶ ବଦଳାଏ
କେତେବେଳେ ପରିପକ୍ୱ ଧାନ କ୍ଷେତ
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପାଟରେ ,
କେବେ ଅବା ପରିବା କ୍ଷେତରେ
ପ୍ରଣୟ ପ୍ରମତ୍ତା ହସେ ସବୁଜ ଶାଢ଼ୀରେ...।

ତୁମେ ଆସିଲେ ହିଁ
ଶିହରଣ ଖେଳିଯାଏ ବାୟୁରେ, ସ୍ଵାୟତ୍ତରେ
ଶିହରଣ ଖେଳିଯାଏ ଦେହମନ ,
ଆତ୍ମା ଇନ୍ଦ୍ରିୟରେ
ଆଲୋଚନ ଖେଳିଯାଏ ଭୋଜି, ବଣଭୋଜି
ବାସନାରେ ବସନରେ
ଅବା କେଉଁ ବିରହିଣୀ ଉଦାସୀ ଆଖିରେ....॥

ଗହଗା ନରସିଂହପୁର , କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକା

ଦ୍ଵିରଶ୍ଵରୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୃତ୍ୟ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ ଓ ପରବ

ପ୍ରଭାତ କୁମାର ନାୟକ

ଧରଣୀ ପରେ ଦୁଇ ମାସକୁ
ଧରିଣୀ ଶୀତ ଆସେ ,
ପୌଷ ମାଘ ନାମରେ ଜଣା
ଶୀତ ଆନନ୍ଦେ ହସେ । ୧ ।

ଉତ୍ତର ଆଉ ପଶ୍ଚିମ ଭାଗେ
ଚାରି ମାସକ ପାଇଁ ,
ଦଶରା ଠାରୁ ପସରା ମେଲି
ଶୀତ ଆସଇ ନଇଁ । ୨ ।

ଦୀପାବଳୀରେ କୋମଳ ଛୁଆଁ
ଦେଇ ସେ ଦୂରେ ଘୁଞ୍ଚେ,
ପିମ୍ପେଇ ନିଆଁ ବାଣ ଶବଦେ
ଡରି ସେ ପୁଣି ଲୁଚେ । ୩ ।

ପଞ୍ଚୁକ ମାସ ପାହାନ୍ତି ଶୀତ
କରଇ ଥର ହର ,
ହରିଷିଆଳି ବୁଢ଼ି ପାଗେଲି
ହୁଏ ସେ ଗର ଗର । ୪ ।

ଛାତଖାଇରେ ନାଚଇ ଶୀତ
ସମ୍ବଲପୁରୀ ଗୀତେ,
ବାଲି ଯାତରା ଭିତରେ ଶୀତ
ହସଇ ସାଙ୍ଗ ସାଥେ । ୫ ।

ପଢୁଆଁ ହୁଏ ମାର୍ଗଶିରରେ
ହସଇ ଧାନ କ୍ଷେତ ,
ଜଗ ଜନନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆସନ୍ତି
ସବୁରି ଘରେ ସେତ । ୬ ।

ପଉଷ ମାସେ ବାଟ ଓଷାରେ
ହୁଅଇ ପିଠା ମୁଆଁ ,
ଶୀତକୁ ଡରି ଗାଧୁଆ ଲାଗି
ପିଲା ମାରନ୍ତି ତିଆଁ । ୭ ।

ମକର ଠାରୁ ଦିନ ବକର
ଛୋଟିଆ ହୁଏ ରାତି ,
ଶୀତର କୋପେ ରୋଗ ବୈରାଗ
ଫୁଲନ୍ତି ପୁଣି ଛାତି । ୮ ।

ଏହି ମାସରେ ଶୀତ ପଞ୍ଚମୀ
ହୁଅନ୍ତି ମାଆ ବିଜେ,
ମାଆ ଆଶିଷ ଲଭିଣ ଧରା
ଶୀତର କୋପ ହଜେ । ୯ ।

ଆସଇ ଯେବେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ସବ
ଜଳଇ ଅଗି ନିଆଁ ,
ତାହାରି ତାପ ସହି ନ ପାରି
ଶୀତ ମାରଇ ତିଆଁ । ୧୦ ।

ଶୀତର କୋପ ଦେଲେ ବି ଦୁଃଖ
ପଛରେ ଥାଏ ଭଲ ,
ଧରଣୀ ରାଣୀ ସବୁଜ କ୍ଷେତ
ଦିଶଇ ଝଲମଲ । ୧୧ ।

ପନି ପରିବା ପ୍ରଚୁର ମିଳେ
ଅମଳ ହୁଏ ଧାନ ,
ଦୁଃଖ ପଛରେ ସୁଖ ଦେଇଣ
ଶୀତ କିଣଇ ମନ..। ୧୨ ।

(ଶିଶୁ କବିତା ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଏହି କବିତାଟି)

ମଧୁପୁର ,ଭଦ୍ରକ ,ଓଡ଼ିଶା

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରକା

ଦ୍ଵିରଶ୍ଵରୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୂଜକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଆସିଲା ଶୀତ

ସୁଷମା ପରିଜା

ସରିବାକୁ ହେଲା କାର୍ଜିକ ଆସି
ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସେ ଶୀତ ମାଉସୀ । ୧ ।

ମାଆ ଖୋଲିଲେଣି କମ୍ବଳ ପେଡ଼ି
ରାତି ରେ ତାହା କୁ ହେବାକୁ ଘୋଡ଼ି । ୨ ।

ସକାଳୁ ଉଠିବା ବହୁତ କଷ୍ଟ
ଫୁଲ ଯିବା ପାଇଁ ହେଉଛି ମଠ । ୪ ।

ଶାଲ୍ ସୁଇଚର୍ ମଫୁର୍ ଟୋପି
ସବୁ ରଖିଲେଣି ଥାକ ରେ ଚାପି । ୩ ।

ଫୁଲରେ ପଡ଼େ କଅଁଳ ଖରା
ଦେହ କୁ ସୁଖ ସେ ଲାଗଇ ପରା । ୫ ।

କି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ଧାନ କିଆରୀ
ସତେକି ସବୁଜ ଓଢ଼ଣୀ ପାରି । ୬ ।

ସଜେଇ ହୋଇଛି ଧରଣୀ ରାଣୀ
ଖଳା ରେ ଦେବାକୁ ଫସଲ ମୁଣି । ୭ ।

କାନ୍ଥ ଅଗଣାରେ ପଡ଼ିବ ଝୋଟି
ଫୁଲ ସଜା ହେବ ଗୋଟି କି ଗୋଟି । ୯ ।

ଆଗକୁ ଆସୁଛି ଯେ ମାଣବସା
ଘରେ ହେବ ଛେନା ମଣ୍ଡା ଆରିସା । ୮ ।

କଦଳୀ, କମଳା, ସେଓ, ଅଜୁର
ଫଳ ସବୁ ବାପା ଆଣିବେ ଘର । ୧୦ ।

ଶୀତ ଦିନେ କେତେ ପନିପରିବା
ଫୁଲକୋବି, ମୂଳା, ବିଲାତି ଅବା । ୧୧ ।

ଧଣିଆଁ ଚଟଣୀ ଭାରି ବଢ଼ିଆ
ବାଟେ ଯେବେ ମାଆ ଦେଇ ନଡ଼ିଆ । ୧୨ ।

ବନ୍ଧାକୋବି ସାଥେ ମଟର ଛୁଇଁ
କେତେ ସୁଆଦିଆ ତର୍କକାରୀ ଭାଇ । ୧୪ ।

ମୂଳା କାଞ୍ଜି ଅଟେ ଦେହକୁ ହିତ
କୋଶଳା ଶାଗରେ ବଢ଼େ ରକତ । ୧୩ ।

ଆଖୁ ବି ଅମଳ ଶୀତ ଦିନରେ
ବଣା ବଣା ଗୁଡ଼ ଆସିବ ଘରେ । ୧୫ ।

ଭାରି ମିଠା ଲାଗେ ଆଖୁ ଦୋରୁଅ
ପେଟ ଲାଗି ପରା ସିଏ ଓଷ୍ଠୁଅ । ୧୬ ।

ଶୀତ ଦିନ ଲାଗେ ସବୁଠୁ ଭଲ
ହରିବୋଲ ଭାଇ ଗୋବିନ୍ଦ ବୋଲ । ୧୭ ।

କଟକ ,ଓଡ଼ିଶା

ଶୀତ ଆସେ

ଧୀରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ପ୍ରଧାନ

ଶୀତ ଆସେ ହେମନ୍ତ ର ବିଦାୟ ବେଳାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଶିଶୁ ସାଜି ପଞ୍ଚୁକ ସକାଳେ
 ଶୀତ ଆସେ କାକରରେ ଧରାକୁ ପଖାଳେ
 ଶୀତ ଆସେ କୁହୁଡ଼ିର ହିମ ପରଶରେ
 ଶୀତ ଆସେ ସକାଳର କଅଁଳ ଖରାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଥରଥର ଅଳସପଣରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଓଠସଙ୍ଗେ ଦେହ ଥରିବାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ସକାଳର ଚାହା ପିଆଲାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଘରଣୀ ର ଓଦା ଆଞ୍ଜୁଳାରେ
 ଶୀତ ଆସେ କାର୍ତ୍ତିକ ରେ ରାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ରେ
 ଶୀତ ଆସେ ହରିଷ୍ୟାଳି ହରିଷ୍ୟ ଅନ୍ଧରେ
 ଶୀତ ଆସେ ବଡ଼ଓଷା ସଂସ୍କୃତି ତଳା ରେ
 ଶୀତ ଆସେ ମହନୀୟ ବାଲିଯାତରା ରେ
 ଶୀତ ଆସେ ମାର୍ଗଶୀର ଶୁଭ ଗୁରୁବାରରେ
 ଶୀତ ଆସେ ମାଣବସା ଝୋଟିରେ ଚିତାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ପୋରୁଛାଁ ତିଥିରେ
 ଶୀତ ଆସେ ହଳଦୀ ପତର ଏଣୁରୀ ପିଠାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ପାଦ ଥାପେ ଯେବେ ଯୌବନରେ
 ଜାତ ଆଲିଙ୍ଗନ ଭରେ ପୌଷ ପୁନେଇରେ
 ଶୀତ ଆସେ ମକରର ପବିତ୍ର ବୁଡ଼ରେ
 ଶୀତ ଆସେ ବନ୍ଧୁତାର ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧନରେ
 ଶୀତ ଆସେ ମାଘ ମାସ ପଞ୍ଚମୀ ତିଥି ରେ
 ମାତା ସରସ୍ଵତୀଙ୍କର ବୀଣା ଝଙ୍କାରରେ

ଶୀତ ଆସେ ପୋଖରୀ ରେ କଇଁ ଫୁଲ ସାଜି
 ଶୀତ ଆସେ ପରଦେଶୀ ବିହଙ୍ଗମ ସାଜି
 ଶୀତ ଆସେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ମୟ ଧାନ କିଆରୀରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଚାଷୀପୁଅ ଚାନ୍ଦ ବଦନରେ
 ଶୀତ ଆସେ ସୁନାଭରା ଧାନର ଖଳାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଅମଳରେ ଧାନ ବେଙ୍ଗଳାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଆମ୍ବତୋଟା ବଉଳ ବାସ୍ନାରେ
 ଶୀତ ଆସେ କୁହୁକୁହୁ କୋଇଲି ତାନରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଦହଗଞ୍ଜ ନେଇ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ
 ଶୀତ ଆସେ ଗାଁ ଦାଣ୍ଡେ ନିଆଁ ସେକିବାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ପ୍ରେମିକାର ଉଷ୍ଣ ଉପହାରେ
 ଶୀତ ଆସେ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ ବଣରେ ଭୋଜିରେ
 ଶୀତ ଆସେ ମହମହ ମହୁଲି ସଞ୍ଜରେ
 ଶୀତ ଆସେ ପାହାଡ଼ିଆ ଶେଫାଳି ଶେୟରେ
 ଶୀତ ଆସେ ବୃଣ୍ଣଦିଏ କାକରର ମୋତି
 ରୁପାର ବଗିଚା ଭଳି ଲାଗେ ଜହ୍ନ ରାତି
 ଶୀତ ମାଘେ ଦେଇଯାଏ କାଉଁରୀ ପରଶି
 ଶୀତ ଶେଷେ ଫଗୁଣରେ ମଳୟ ର ବାସା।।।

| ଝଜିରୀବାହାଳା ଅନୁଗୋଳ

| ୧୯୦୪୪୫୮୧୪୫ |

ସଂଜ୍ଞା ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସ୍‌ବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରକା

ଦ୍ଵାରଶୁଭ୍ରୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୂଜକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ହାତଥରା ଶୀତ

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ମଞ୍ଜରୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ନୂଆ ଭୂଆଁସୁଣୀ ପରି ପାଦ ଚାପି ଚାପି
ଅଶିଶ ପାହାନ୍ତ ଶୀତ ଆସେ ବିନା ତାକରାରେ
କୁହୁଡ଼ିର ଆସ୍ତରଣେ ଦିଶେ ନାହିଁ ବାଟଘାଟ
ସୁରୁଜର ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ରହିଥାଏ ଏ ଧରଣୀ
ସତେ କି ପୃଥିବୀ ରାଣୀ ଭାଙ୍ଗି ଶ୍ଵେତ ଓଢ଼ଣି
ନବବଧୂ ପରି ଦିଶେ ଭାରି ଅଭିମାନୀ
ଲାଜୁକୀ ଓଠେ ତା ଭାଷା କିଛି ପୁଚେନି ।

କୋହଲା କୋହଲା ପାଗ
ଚୋପା ଚୋପା କାକର
ଭିଜି ଭିଜି ଯାଏ ସବୁ ମନ ଆଉ ଶରୀର
ମଞ୍ଜୁଥରା ଶୀତ ଦଶ ଡିଗ୍ରୀ ତଳେ ପାରଦ
ଚାରିଆଡ଼େ ହାହାକାର ଅବସାଦ ଗ୍ରସ୍ତ ମଣିଷ
ସାମ୍ନା କରି ପାରେନି ଏ ହାତଥରା ଶୀତ
କିଏ ଶୁଣ ଦୁଗ୍ଧଫେନନିଭ ଶଯ୍ୟାରେ
ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ
ଆଉ କିଏ ଥରୁଥାଏ ଥରୁଥରୁ ଶୀତରେ ।

ଥୁଲାବାଲା ପାଇଁ ଶୀତ ନହୁଲି ବୟସୀ ଝିଅ
ତୁଳାର ଗଦି ରେଜେଇ କମ୍ପଳ ମଣ୍ଡନ
ଅସହାୟଙ୍କ ପାଇଁ ବୋଝ ନଳିତାର ବିତା
ନାହିଁ କିଛି ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଛିଣ୍ଡା ଗୋଧୂତି ସମ୍ପଳ
ବୟସାଧୁଙ୍କ ପାଇଁ କଣ୍ଠକିତ ଏ ଜୀବନ
ନିଆଁର ଉଠ୍ଠେଇ ଜାଳି ତତାଏ ଶରୀର
ଓଃ ଆଃ ଇସ୍ ଶବ୍ଦରେ ଭାଙ୍ଗେ ଛିଣ୍ଡା ଚାଦର ।

ସୁକୋମଳ ଶେୟେ ଶୋଇ କିଏ ଦେଖେ
ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ସୁଖସ୍ଵପ୍ନ ଅସୁମାରି
କାହାର ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବାକୁ ନାହିଁ ଛାନ
ପୁଟ ପାଥ ହିଁ ଶେଷ ଆଶ୍ରା ତା'ର
ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ବଢେ ଘନ ଘନ
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା
କରି ପାରେନି ସମାଧାନ
ଶୀତ ଆସେ ବାଘ ପରି ଝାମ୍ପ ମାରି
ଥରାଇ ଦିଏ ହାତ ଓ ପିଞ୍ଜରା
ହାତଭଙ୍ଗା ଶୀତେ ଥରୁଥରୁ ବୁଡ଼ା ବୁଡ଼ୀ
ମାଦଳ ପରି ବସନ୍ତି ସତେ ବେସହାରା ।

ପ୍ରାଧ୍ୟାପିକା, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ
ଆଞ୍ଚଳିକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ସ୍ଵାମପାଟଣା
ଜି. କେନ୍ଦୁଝର ପିନ୍ : ୭୫୮୦୩୦
ମୋ: ୯୯୩୭୨୦୯୧୩୪

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସ୍‌ବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକା

ଦ୍ଵିରଶ୍ଵାସୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ ଯାଇଥିଲା ମନୋରମା ମିଶ୍ର

ଶୀତ ଯାଇଥିଲା ବରଷେ ତଳେ ଯେ
ଆସିଲାଣି ଏବେ ଫେରି
ବିରହ ବତୁରା ପିଆସୀ ମନେ ମୋ
ମିଳନ ମହକ ଭରି । ୦ ।

ଶିରି ଶିରି ଶୀତ ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ଯେବେ
ତାକେ ମୋତେ ବାର ବାର
କାହିଁ କି କେଜାଣି ଆଗଠାରୁ ତୁମେ
ଲାଗ ବେଶି ଆପଣାର
ତୁମେ ପାଶେ ଥିଲେ ଶୀତ ସାଥେ ମୋର
ଯତି ପଢ଼ିଥାଏ ଭାରି । ୧ ।

ଶୀତ ଯାଇଥିଲା ବରଷେ ତଳେ ଯେ
ଆସିଲାଣି ଏବେ ଫେରି

ଗୁଣ୍ଡୁ ଗୁଣ୍ଡୁ ସୁରେ ଗାଇ ଗାଇ ଧୀରେ
ଆମରି ମନର ଗୀତ
ପ୍ରୀତିର ମଦିରା ପରସି ଦେଲାଣି
ଚଉଦିଗେ ଦେଖା ଶୀତ
ଏଥୁ ପାଇଁ ପରା ବରଷେ ହେଲାଣି
ଶୀତ କୁ ହେଉଛି ଝୁରି । ୨ ।

ଶୀତ ଯାଇଥିଲା ବରଷେ ତଳେ ଯେ
ଆସିଲାଣି ଏବେ ଫେରି

ନୀଳାଦ୍ରି ବିହାର
ଭୁବନେଶ୍ଵର - ୨୧
ମୋବାଇଲ : ୯୮୬୧୫୭୮୫୩୨

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ଶୀତ ଆସିଛି

ଜୟଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

ରାସ୍ତା ସାରା ବିଛେଇ ପଡ଼ିଛି,
କାକର ଭିଜା ଫୁଲ ପାଖୁଡ଼ା
ବତୁରି ଯାଇଛି ମାଟି
କାହାର ଶୀତଳ ଛୁଆଁରେ ...

କିଏ ଆସିଛି ?

ତାକୁ ସ୍ଵାଗତ କରି ପାଛୋଟି ଆଣିବା ପୂର୍ବୁ
ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ଯାଉଛି ସବୁରି ଦେହ ମନକୁ
ତା ଶୀତଳ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣରେ , କୁହୁଡ଼ି , କାକର ,
କାଲୁଆ ପବନରେ
ଶିର ଶିରେଇ ଯାଉଛି ତାଲରୁ ତଳିପା ।

ସେ ଆସିଲେ ତ ଦିଶିଯାଏ
ଗୋଲାପି ଓଠରେ ଦା' ପରି ଫଟା ଦାଗ
ଧାନ କିଆରୀରେ ପାକଳ ଧାନ ଶୀତା
ନଇରେ କାଲୁଆ ପାଣି
ଉଷ୍ମ କମ୍ପଳ ତଳେ ଗାଡ଼ ନିଦ
ଆଉ ଲମ୍ବା ରାତିର ସପନ
ରାସ୍ତା କଡ଼ କୁହୁଡ଼ିରେ ଲୁଚି ଯାଉଥାଏ
କେତେ ଚିହ୍ନା ମୁହଁ ।

ଦୂର ପାହାଡ଼ରୁ ପାର୍କ ଯାଏଁ ବସିଥାଏ
ଫୁଲଙ୍କର ହାଟ ..
ବଗିଚା , ହୋଟେଲ , ଦସ୍ତର
ସପିଙ୍ଗମଲ, ସବୁଠାରେ ହେଉଥାଏ

ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ଫୁଲଙ୍କର
ନବ ଯୌବନ ବେଶ
ସକାଳର କଅଁଳ ଖରା ,
ଆଉ ଶୀତ ସଂଜରେ ଆଳାପ
କଟିଯାଏ ଛକରେ ଥିବା ଚା' ଖଟିରେ ।

ସିଏ ଆସିଲେ ତ ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ
ଓଦା ଓଦା ସ୍ମୃତିର କଥା
ମନ ସିଲଟରେ ଲେଖି ହୋଇଯାଏ
ନୂଆକରି ଜୀବନ ଗଢୁଥିବା
ଜୀବନ ସାଥୁ କଥା
କେବେ ମନପକ୍ଷୀ ବିନା
ଜୀବନ ଜିଇଁ ବାର କଥା
ସାରା ବିପତ୍ତିରେ ଲାଗିଥାଏ
ସୁଇଚର , ସାଲ, କମ୍ପଳ ,
ମଫଲର ର ମେଳା ।

ରୁପ ! ଶୀତ ଆସିଛି ।
ସହର ସାରା ଏବେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି
କାଲେ ସହରରୁ ନିରୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ ହୋଇ
ଗାଁ ମୁଲକରେ ତା' ପରିଚୟ ଖୋଜୁଛି ।

ଜଟଣୀ , ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ମୋବ : ୯୪୩୮୩୭୮ ୯୭୭

ଶୀତ ଆସିଲେ..

ସୁଧୁରାଜ ରାଉତ

ଶୀତ ଆସିଲେ...
 ସବୁଜ କ୍ଷେତର ଶ୍ରମ ସବୁ
 ସୁନା ହୋଇ ଘରକୁ ଆସେ ।
 ଶୀତ ଆସିଲେ...
 ବୋଉର ଗୁରୁବାର ଓଷା ପାଇଁ
 ଗେଣ୍ଡୁ ଫୁଲ ନେଇ ଆସେ ।
 ଶୀତ ଆସିଲେ....
 ଭଉଣୀର ହାତବୁଣା ସ୍ଵିଚର ,
 କମ୍ପଳ କାଢ଼ି ନେଇ
 ନିଦରୁ ଉଠି ପଢ଼ିବା ପାଇଁ
 ବାପାଙ୍କ ପବିତ୍ର ନିଷ୍ଠୁରତା ମନେ ପଡ଼େ ।

ସେଇ ବୋଉ, ସେଇ ପଢ଼ୀ
 କଣ ଏକ ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ?
 ଏମିତି ବହୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଶ୍ରମରେ
 ଆମ ଜୀବନର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ।

ପୁଅ ପାଇଁ ସ୍ଵିଚର କିଣୁଛି
 ଶୀତ / କାମବାଲି
 କୁନି ଝିଅ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଗଲା
 ପୁଅ, କୁନି ଝିଅ ର ସ୍ଵିଚର ନେଇ ଫେରୁଥାଏ
 ସ୍ଵର୍ଗ ମୋତେ ନିକଟ ଲାଗୁଥାଏ
 ଶୀତ ଏମିତି ଅପୂର୍ବ ସୁଯୋଗ ସବୁ ଦିଏ ।

ସୋରିଷ, ଅଳସୀ ଫୁଲର ପାଳ ପିନ୍ଧି
 ସେବତୀ ଗଭା ରେ ମାଖୁ
 କୁନ୍ଦର ମହମହ ବାମ୍ବାରେ
 ଓଠରେ କଇଁଫୁଲ ହସ ଫୁଟାଇ
 ଶୀତ ତା' କୁହୁଡ଼ି ଚାଦର କାଢ଼ି କହେ
 " ଜଗତ ପାଇଁ ଶ୍ରମ କରୁଥିବା
 ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଏ ଯାଏଁ ଖୋଜିତ ନଥିଲ !
 ଏବେ ଖୋଜୁଛ ! ହେଉ ନିଅ ।"

ଅନେକ ଥର ଶୀତ କୋର୍ ରେ
 ପକେଟ୍ ଭର୍ତ୍ତି ଚକଲେଟ୍ ଭରି
 ସାତାକ୍ଲାସ ହୋଇଛି ,
 ଚର୍ଚ୍ଚର ଘଣ୍ଟା ଶୁଣି , କମ୍ପଳର ଉଷ୍ମ ପିଂଜି
 କାକର ଭିଜା ରାତିରେ
 ପ୍ରେମକୁ ଖୋଜି ନୟାଡ଼ ହୋଇଛି
 ଶୀତ ଏମିତି ଅପୂର୍ବ ସୁଯୋଗ ସବୁ ଦିଏ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭଳି ଅନେକ ଶ୍ରମର
 ହିସାବ 'ତ ଆମେ ରଖୁନୁ କେବେ !
 ଶ୍ରମ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ,
 ବର୍ଷା ପାଇଁ ଛଡ଼ା, ଶୀତ ପାଇଁ କମ୍ପଳ ...
 ଏଇମିତି ଏବେ ଯାଏ ହିସାବ ଆମର ।
 ମୋ ଉଠିବା ପୂର୍ବରୁ ଯିଏ ଉଠେ
 ମୋ ଭାବନାକୁ ନେଇ ଦିନ ତମାମ୍ ବଞ୍ଚେ
 ମୋ ଶୋଇବା ପରେ ଯିଏ ଶୁଏ

ଶୀତ ଆଣିଥିବା
 ପୋଇ ମଞ୍ଜିର ରଙ୍ଗରେ
 ଦିନେ ସ୍କୁଲ୍ କାନ୍ଥର କାନଭାସ୍ ରେ
 ପ୍ରେମିକାର ନାଁ ଲେଖି
 ପ୍ରେମର ଠିକଣା ଦେଇଥିଲି ;
 ଏବେ ଶୀତ ମୋତେ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃଷିବିଦ୍ଧ ଦେହ ଦେଖାଇ
 ପଚାରୁଛି - କୁହ ପ୍ରେମ କଣ ?
 ମୋତେ ଏବେ
 ନୂଆ ବର୍ଷ ଭୋଜିକୁ ଡାକନାହିଁ !
 ମୁଁ ଏବେ ଶୀତ ସହ
 ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହାୟତାରେ
 ମୋ ଛାତି ତଳେ
 ପ୍ରେମର ପାଦ ଚିହ୍ନ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କୁଛି ।

ନବରଙ୍ଗପୁର
 ଓଡ଼ିଶା

"ଶୀତ "ର ଦୁଇଟି ଷ୍ଟେର୍

ରତିକାନ୍ତ ଦୁବେ

ଷ୍ଟେର୍-୧

.....

ଶୀତ ଏକ ମିଠା ଜହ୍ନ ରାତ୍ରୀ ଅନ୍ଧାରର
 ଶୀତ ଏକ ନଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ବିବର୍ଣ୍ଣ ପାଣ୍ଡୁର
 ଶୀତ ଏକ ଝୋଟି ଚିତା ମାସ ମାର୍ଗଶିର
 ଶୀତ ଏକ ମୁନ ଭଜା ଦୀନ ଦରିଦ୍ର ର
 ଶୀତ ଏକ ଉଷ୍ଣ ନିଦ୍ରା ପାହାନ୍ତି ରାତ୍ରିର
 ଶୀତ ଏକ ଗୋପନ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ ର
 ଶୀତ ଏକ ପାଁସୁଳ ହାତ ମୋ ଜେଜେ ବାପାର
 ଶୀତ ଏକ କୁନୀ ଝିଅ ସାରିଆ ମାଆ ର
 ଶୀତ ଏକ ପ୍ରତିବାଦ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀ ର
 ଶୀତ ଏକ ଉପଲକ୍ଷି ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧର
 ଶୀତ ଏକ ଉତ୍ତର ଖାତା ଅୟୁତ ପ୍ରଶ୍ନର
 ଶୀତ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ପତ୍ର ଆମ ଜୀବନର
 ଶୀତ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନୂଆ ଜୀବନର
 ଶୀତ ଏକ ଶେଷ ରତ୍ନ ବର୍ଷ ବୟସର
 ଶୀତ ଏକ ସନ୍ତକ ଯେ ନୂତନ ବର୍ଷର

ଷ୍ଟେର୍-୨

.....

ସବୁଦିନ ଘର ପିଣ୍ଡା ରେ ଠିଆ ହୋଇ
 ନିନୀ ... ବୋଲି ଚିତ୍କାର କରି
 ମୋତେ ବିରକ୍ତ କରୁଥିବା ତା
 ତାହାଣ ଶିରାଳ ହାତ
 ଏବେ ଆଉ ନାହିଁ...
 ମେଡ଼ିକାଲ୍‌ରେ
 ତା କାରଣ କୁ ନେଇ
 ଏବେ ଡେର୍ ଚର୍ଚ୍ଚା
 ୧୪ ଡିଗ୍ରୀ ର ଶୀତ କୁଆଡ଼େ
 କାରଣ ଓ କାରକ ...
 ଉହ୍ଲେଇ ନିଆଁ ରେ ଜଳିଗଲା
 ମୁଠାଏ ଉଷ୍ଣତା .. ଆଉ
 ମାଗିଖୁଆ ବୁଢ଼ୀର ଲମ୍ବା ହାତ ...
 ହେଲେ ଶୀତ.... ! ମୋର ଖାଲି
 ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ... ତମେ କାହିଁକି ଆସୁଛ ?
 ବାଃ...କି ନିର୍ଲଜ ଏ
 ଜାତ ଭର୍ତ୍ତି ଶୀତ ...
 ଏବେ ତ ହଜିଗଲା ଭିକ ମଗା
 ଥରଥର ହାତ
 ଆଉ ମୁଁ ବି ଏବେ ଜାଣିଲି ଯେ
 ଶୀତ ବି ଖାଇ ପାରେ
 ଗରୀବ ର ଭାତ ଖୁଆ ହାତ ...

ନବରଂଗପୁର

ସୂଚନା ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକା

ଦ୍ଵିରଶ୍ଵୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ ଆସିବା ପରେ

ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ତ୍ରିପାଠୀ

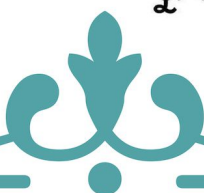
ନୂଆ କରି ଶୀତ ଦେଖୁ
କଅଁଳ ଛୁଆ ଚି ଜକେଇଯାଏ
ମା'କୋଳ ଉଷ୍ମତା ରେ
ତୁଳୁ ତୁଳୁ ଆଖି ଦିଓଟି ରେ
ଲୁଚାଏ ଶୀତ କୁ ।

ଏଇତ ସକାଳ ର ଶୀତ ପରଶା
ନିଦରୁ ଉଠିଲେଣି
ଜରି କାଗଜ ତଳେ ଶୋଇଥିବା ପିଲା ଦୁହେଁ
ଉଠି ଆସି ରାସ୍ତା କଡ଼କୁ
ବୋଲିହେଲେ ମଧୁ-ସ୍ନେହ
କଅଁଳ ଖରା ର ।

ଶୀତ ଥରାଏ
ପଞ୍ଚରା ହାତ,
ଅଦିନିଆ ବର୍ଷା ଭିଜା
ଉଜୁଡ଼ା ଫସଲ ଦେଖୁ
ଶୀତ ବି ଶିତେଇ ଯାଏ ।
ଚାରିଆଡ଼େ କାଲୁଆ ପବନ
ଓଦା ଲାଗେ ଖବରକାଗଜ
କର୍ମି ଉଠେ ହୃଦୟ
ଜାଡ଼ରେ ଜଡ଼ ପାଲଟିଥିବା
ଜୀବନ ଚି ପାଇଁ ।

ସହଜ ନୁହେଁ ଭୁଲିବା
ଜୀବନ-ବାଧକ ର
କାକରିଆ ଅନୁଭବ ।
ସତେ କେତେ କଷ୍ଟ!!
ଜାଡ଼ ରୁ ଜଡ଼ ପାଲଟିବା
ପୁଣି ଜଡ଼ ରୁ ଜୀବନ ପାଇବା ।

ଭୁବନେଶ୍ଵର

ଶୀତ

ସେଠି କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର

ଦିଗବଳୟ ର ସୀମାହୀନ ଅନ୍ତଃ ଚିରି
ଶୂନ୍ୟ ଧାରେ କେଉଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ନିଳୟ ବାହାରି
ତୁ ଖେଳିଯାଉ କୋହଲା ପବନ ସାଥେ
ଭେଟି ଦେଉ କାକର ଭିଜା ସକାଳ
ଆଉ ସବୁରି ଆକାଂକ୍ଷିତ
ତପନର ମୃଦୁ ଛୁଆଁ ବେଳ ॥

ଖୁବ୍ ହୃଦୟ କରୁ ଲୋଳିତ ଚର୍ମକୁ
ବସ୍ତ୍ର ଆଭୂଷିତ ଯେତେ ହେଲେ ବି
କାଲୁଆ ପଶରେ ଜିତିଯାଉ
ସର୍ବାଙ୍ଗକୁ ସଲିଳ କରିଦେଲା ପରି
ତୋର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ପଶକୁ ବଜାୟ ରଖୁ ॥
ଗ୍ରାମ୍ୟ ଭୂମି ପଥଚାରୀ
ଅନଳ ଚତୁଃପାଶ୍ଵେ
ଏକତ୍ରିୟା'ନ୍ତ୍ର ଡେ
ଅବୁଝା ପଶରୁ ମୁକୁଳିବା ପାଇଁ
କମି କମିଯାଏ ଦିନ
ଉଲିଯାଏ ଯେବେ ତପନ
ସନ୍ଧ୍ୟାରାଶୀ ର ଆଗମନରେ
ଚଉରା ମୂଳେ ସଞ୍ଜ ଦୀପ ଜଳେ
ବେଙ୍ଗୁଲୀ ନାନୀଚା ଦେହକୁ ଟାଙ୍କୁରି
ମନ ମାରି କ୍ଷୁଧା ବିକଳେ
ଖୋଜୁଥାଏ ଆହାର ମିଳିଯିବ କାଳେ
ତେଣେ ବୟସର ଉତ୍ତରଣେ ,

ବୃଦ୍ଧା ଚିଏ ଭାଳେ
କଠୋର, ନିଠୁର ତୁହି
ଦଣ୍ଡଚିଏ ମୋ ପାଇଁ କାଳେ ॥
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ର ପଞ୍ଚା ତଳେ
ଚାଆଁସିଆ ଦେହ ଆଉ ଅଲରା କେଶୀ
ବାଳାଚିଏ ମାଆ କୋଳ ଭାଳେ
ଉପରୁ ଉଠୁଛୁଛୁ ,
ଭିତରୁ କିଁ କିଁ ଉଦର ର ତାଳେ ଲୁହ ଭାଳେ,
ସୁଖେ ଚିକେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ମନ ତା'ର
ଅଶ୍ଵିନାହିଁ ଅଶ୍ଵକୁ , ପେଟେ ନିଆଁ ଜଳେ ।
ନିର୍ବାକ ତୁ କହ ଶୀତ !
ଦୟା ନାହିଁ କି ତିଳେ !!

ଉପସଂହାରେ
ନୀରୋଗ ବାତାବରଣ ଭେଟି ଦେଉ
ଫଳ,ଫୁଲେ ଧରଣୀ କୁ ସଜାଇଥାଉ
ମଧୁ ଛନ୍ଦା ସୁନନ୍ଦା ତୁ ଷଡ଼ ସହୋଦରେ
ତୋ' ପରେ ଆଗମନ ରତୁରାଜ ଧୀରେ
ପଞ୍ଚମ ତୁ ରତୁ ଚକ୍ର ଧାରେ
ହାଡ଼ ଭଙ୍ଗା ପ୍ରକୋପ ଘେନି ଆସୁ
ହେଲେ ବି ଶୀତ ତୁ
ଅନ୍ତେ ଭେଟି ଦେଉ ପ୍ରେମ ର ସକାଳ ଆଉ
ପିକ କୁହୁ ତାନେ ମଉତୁତ ର ବଉଳ ।

*-ଚଉମୁଖ, ବାଲେଶ୍ଵର

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସ୍‌ବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକା

ଦ୍ଵିରଶ୍ଵରୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ରମ୍ୟ ଶିଶିର

ଶୁଭେନ୍ଦୁ ସାହୁ

ଶରତର ଶେଷେ ଧରା ପରେ
ଉଭା ଆଜି ରମ୍ୟ ଶିଶିର,
କୁହୁଡ଼ି ର କଷ୍ଟା ପିନ୍ଧି ଦିଶେ ସୁଗ୍ରୀ
ମନୋଜ୍ଞ ମନୋହର ।

ଯାମିନୀରେ ଉଗ୍ର ହୁଏ ଛୁଇଁ ଦେଇ
ମନେ ଭରେ ଶିହରଣ,
ପାହାନ୍ତି ପ୍ରହରେ କାମିନୀ ସେ
ଲାଜେ ଲାଜେ ଯାଏ ଉଭାଇଣ ।

ତପ୍ତ ତପନ ଥକିଯାଇ ଦିନେ
କଅଁଳ କିରଣ ଭାଲେ,
ଅସ୍ତ ରାଗର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନରେ
ଦୀପ୍ତ ଦୀପାଳି ଜଳେ ।

ବିରହ ବହୁରା ବଧୂଲିର ଦେହେ
ପ୍ରଣୟର ଲେପ ଲେପି,
ଅଳସୀ ପ୍ରିୟାର ଅଳସ ପଶରେ
ଶୀତ ଖୋଜେ ତାର ଛବି ।

ରାତି ରତ ରତ କାକର ଝରା
ସବୁଜ ଘାସରେ ମୋତି ଅସରା,
ନେପାଳି ବିକାଳୀ ଶୀତ ବସ୍ତ୍ରରେ
ଶୀତ ଆସିଅଛି ଆତିଥ୍ୟ ତାରେ ।

ଜଗଣୀ ,ଖୋର୍ଦ୍ଧା ,ଓଡ଼ିଶା

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକା

ଦ୍ଵିରଶ୍ଵାସୀ
ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ସର୍ଗିପୁଲ

ଦୀପକ କୁମାର ଦେ

ସମ୍ବୋଧିତ ଶ୍ୟାମବନରୁ ସର୍ଗିପୁଲ ସମୀକରଣେ ,
ଶ୍ରଦ୍ଧା ସମନ୍ୱୟେ, ସବୁଜ ସେନେହ- ସଙ୍ଗୀତର ତାଳେ-
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାଭ ସୋରିଷ, ସରମୀ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀର ସମ୍ଭାଷଣେ ,
ସବୁଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟେ ସରଳ ସୁନ୍ଦର ସକାଳେ-

ଶୀତ ଆସେ; ସୁନା ଫସଲର ସୁଭାଷିତ ସମ୍ବୋଧନେ-
ସୁସ୍ମାତି ସୁସ୍ମ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ସଂକେତେ ଶୁଭଦ ସନ୍ନଦ ନେଇ ।
ସ୍ଵରଣ ମୁକୁରେ ଶୁଭ ସୁଧା -ଶବ୍ଦ-ଶକ୍ତି- ଶୁଷ୍କ ପ୍ରାଣେ-
ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ନାତ ସମ୍ଭାରେ , ସ୍ଵଳିତ ଶିଶିରର ସାହାନାଇ ।

ଶୋଭାକର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉଷ୍ଠାରେ ଶାନ୍ତ ସୁଧାଂଶୁ କିରଣେ,
ଶ୍ଵେଦମୁକ୍ତ ଶ୍ଵେତବସ୍ତ୍ରେ ଶୀତ ଆସେ ଶଂଖ-ବତୀ ମେଳେ-
ସୁବେଶେ ସଜ୍ଜିତ ସଦ୍-ଭାବ, ସତକାର୍ ସ୍ଵାଭିମାନେ ,
ସରୋଜ ସୌରଭେ ସାଇ-ପତିଶାଙ୍କ ସମ୍ମିଳିତ ସ୍ଵରେ ।

ସତୃଷ୍ଣ ନୟନେ ଶୁଣରେ ସୁମନ- ସଂପ୍ରୀତିର ସମାଗମ-
ସିଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ ଶାଶ୍ଵତ- ସ୍ଵନ୍ଦନ -ଶ୍ରୀମୟ ସ୍ଵରଣ ।

ଅନୁଗୋଳ ,ଓଡ଼ିଶା ।

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ସୃଜନୀ ପରିବାର (ଚେନ୍ନାଇ)

ଅନ-ଲାଇନ ଫେସବୁକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକା

ଦ୍ଵିରଶାୟୀ

ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ପୁଲକର ନୂତନ ଇତ୍ୟାହାର

ଶୀତ ପାଇଁ ପଦେ....

ବିଦେଶୀ ଭଞ୍ଜି

ଜୀବନ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଛୁଏଁ କିଏ ଅନୁକ୍ଷଣେ
ଶ୍ୟାମଳ ପ୍ରକୃତି ଦେହ ଭିଜେ ଶିହରଣେ
ଇଚ୍ଛା ଜାଗି ଉଠେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୁଏ ମନ
ଶୀତ ତୁମ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣେ ପଲ୍ଲବିତ ଏ ଜୀବନ ।

ଶୀତୁଆ ପବନ ତରୁଣ ଜଗାଏ ଦେହେ
ଆବେଗେ ପରାଣ ଉଲ୍ଲସିତ ହୋଇଯାଏ
ମୁଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ରସାଣିତ କରେ ପ୍ରାଣ
କବିତା ବତୁରା ଭିଜା ଭିଜା ଏଇ ମନ ।

ଶୀତ ତୁମିଯାଏ ଧରଣୀର ଅଙ୍ଗେ ଅଙ୍ଗେ
ମନ ଖୋଜେ କା'ରେ ପ୍ରଣୟର ସିନ୍ଧୁ ରଙ୍ଗେ
ସେ ମଧୁ ଲଗ୍ନରେ ଫୁଟେ କେତେ ନୀଳ କଇଁ
ବଞ୍ଚିବାର ସ୍ଵାଦ ଉନ୍ମାଦନା ଭରେ ତହିଁ ।

କୁହୁଡ଼ି ଚାଦର ଘୋଡ଼ି ହୋଇ ତୁମେ ଆସ
ଶୀତ ସକାଳରେ ମିଠା ମିଠା ତୁମ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ

ଭୁବନେଶ୍ଵର

" ଶିଶିରେ ସୃଜନ ସମ୍ଭାର "

ମୋ ପିଲାଦିନ ଶୀତ

ବାଉରିବନ୍ଧୁ ଲେଙ୍କା

ଆସିଗଲେ ଶୀତଦିନ
ମନେପଡେ ପିଲାଦିନ
ଧୁନିଲଗା ନିଆଁପୁଆଁ
ଆଉ କେତେ କଥାମାନ ॥

ମୁଢ଼ି ମୁଆଁ ଖାଇବାକୁ
ବୋଉ ପାଖେ କରୁ ଅଳି
କିଣିଦିଏ ବୋଉ ମୁଢ଼ି
ଧାନ କି ବିରି ବଦଳି ॥

ଆମ ସାଇ ପୂର୍ବ ପଟେ
ଥିଲା ଏକ ଆମ୍ବଗଛ
ସକାଳ ଖରାଟା ସେଠି
ପଡୁଥିଲା ହୋଇ ସ୍ଵଚ୍ଛ ॥

ନଳୁଆ କେଳାଙ୍କ ଦଳ
ସେହି ଆମ୍ବଗଛ ମୂଳେ
ରହୁଥିଲେ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଆସି ଏହି ଶୀତ କାଳେ ॥

ପୁଷ ଆଉ ମାଘ ମାସ
ହେଉଥିଲା ଭାରି ଜାତ
ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀଙ୍କର କାଳ
ଭାଙ୍ଗିଦେଉଥିଲା ହାତ ॥

ଆମେ ସବୁ ପିଲାମାନେ
ଖରା ପୁଆଁଇବା ପାଇଁ
ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି
ବସୁଥିଲୁ ସେଠି ଯାଇ ॥

ସେମାନଙ୍କ ବଙ୍କା ଡେଉଡ଼ା
କଥା ଶୁଣି ଲାଗେ ମଜା
ତାଙ୍କ ପାଖେ ବସି କଥା
ହେଉଥିଲେ ଆମ ଅଜା ॥

କମ୍ପଳ ଅବା ରେଜେଇ
ନଥିଲା ସବୁରି ଘରେ
କାମ ଚଳି ଯାଉଥିଲା
ମସିଣା ଆଉ ହେଁସରେ ॥

ପାଖ ବାଉଁଶ ବୁଦାରୁ
ଶୁଖିଲା କରଡ଼ି କଣି
ଶୁଖିଲା ଆମ୍ବ ପତର
ଆଣି କରୁଥିଲୁ ଧୁନି ॥

କେଳୁଣୀମାନେ ଯାଆନ୍ତି
ଗାଆଁକୁ ପସରା ନେଇ
ପସରାରେ ମନୋହରି
ଜିନିଷମାନ ସଜେଇ ॥

ଆଜି ପରି ସେ କାଳରେ
ନଥିଲା ପାଖରେ ଧନ
ଅଭାବ ଥାଇ ବି ଘରେ
ଖୁସି ରହୁଥିଲା ମନ ॥

ବାଉଁଶଗଛରୁ ଆମେ
ଭାଙ୍ଗୁଥିଲୁ ଦାନ୍ତକାଠି
ଦାନ୍ତଘଷି ସାରି ସେଠି
ଖେଳୁଥିଲୁ ଗୁଲିବାଟି ॥

ନଳ ଧରି କେଳାମାନେ
ଯାଆନ୍ତି ଚଢେଇ ମାରି
ଅନ୍ଧାର ହେବା ପୂର୍ବରୁ
ଆସନ୍ତି ସେଠାକୁ ଫେରି ॥

ଶୀତ ଦିନ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଆସେ ଯାଏ ଏହିପରି
ହେଲେ ମୋର ପିଲା ଦିନ
ଆସୁନି ତ ଥରେ ଫେରି ॥

ସକାଳୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ
ନଥିଲା କାହାରି ଚାପ
ଖେଳ ଖରାପୁଆଁ ସାରି
କରୁଥିଲୁ ମଜାଗପ ॥

ସଞ୍ଜ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ
ଦିନ ଯାଉଥାଏ ଗତି
ମୁଢ଼ି ଆଉ ମୁଆଁ ଧରି
ଆସେ ଗୁଡ଼ିଆଣୀ ବୁଢ଼ି ॥

ମୋବାଇଲ

:୯୮୫୩୫୩୫୮୪୪